

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Η σημαία παρουσιάζεται στο 4ο Σύνταγμα Σερρών. Πηγή: ΓΕΣ/ΔΙΣ

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονίες-52

■ αφνικά ακούστηκαν ζητωκραυγές, καπέλα πετιόνταν στον αέρα και σπκώθηκαν σύννεφα σκόνης. ■ Πρόβαλαν τα αυτοκίνητα της βασιλικής οικογένειας ακολουθούμενα από τους υπασπιστές του βασιλιά, το γενικό επιτελείο και ολόκληρο το βασιλικό στρατιωτικό οίκο. Έπειτα ζωνρές ζητωκραυγές επισήμαναν την άφιξη του αυτοκινήτου του βασιλιά. Στην Ιππευτική Σχολή, ο βασιλιάς καβαλίκεψε σε άλογο και προχώρησε προς το μέρος της παράταξης. Στη συνέχεια επιθεώρησε, με τη βασιλική οικογένεια, τις γραμμές των ναυτών ενώ η μουσική έπαιζε διάφορα εμβατήρια.

- Είναι πραγματικά μαγευτική η τελετή με τον καβαλάρη βασιλιά, τη βασίλισσα, τους πρίγκιπες και τις πριγκίπισσες με τις εξαιρετικές βασιλικές στολές τους, είπε ο Φίλιππος.
- Μεγαλοπρεπέστατο θέαμα ψυχαγωγίας! πρόσθεσε ο Σωκράτης.

Στο τέλος της τελετής, ο υπουργός των Ναυτικών διάβασε τη βασιλική διαταγή. Και σαν τελείωσε την ανάγνωση, ζητωκραυγές και επευφημίες υψώθηκαν στον ουρανό και τάραξαν την ατμόσφαιρα. «Ζήτω ο βασιλιάς μας! Ζήτω ο κουμπάρος! Κάτω οι προδότες! Κάτω οι επιταχθέντες ημίονοι!» Ακολούθησε η παρέλαση των ναυτικών αγημάτων, στους ήχους της μουσικής. Ο μεγαλειότατος τους ευχαρίστησε:

Σας ευχαριστώ απείρως, διότι εμείνατε πιστοί εις τον όρκον σας και αφοσιωμένοι εις τον βασιλέα και δεν εδελεύσθητε από υποσχέσεις. Μαζί σας, πιστοί μου ναύται, είμαι έτοιμος να αντιμετωπίσω όλες τας δυνάμεις της κολάσεως.

Έπειτα, η βασιλική οικογένεια αναχώρησε με τα αυτοκίνητά της. Έφυγε και ο κόσμος, ενώ ένα μεγάλο μέρος, ως επί το πλείστον «επίστρατοι», με μια πελώρια εικόνα του

βασιλιά, ακολούθησαν το δρόμο των βασιλικών αυτοκινήτων ζητωκραυγάζοντας την αφοσίωσή τους στον μεγαλειότατο, βρίζοντας τους Αγγλογάλλους, μπουτζώνοντας τα γραφεία βενιζελικών εφημερίδων. Έφτασαν στα Ανάκτορα, όπου τους καλωσόρισε ο Δούσημανης με τον Πάλλη στο προαύλιο και ο βασιλιάς τους χαιρέτησε από το παράθυρο. Εκεί διαλύθηκαν.

Ο Σωκράτης με το Φίλιππο βάδιζαν προς την ίδια κατεύθυνση αλλά κρατούσαν απόσταση.

- Πρόσεξες που ανάμεσά τους ήταν και ο ιδιωτικός υπάλληλος του Γούναρη;

- Όχι, δεν τον γνωρίζω. Όμως δεν με εκπλήσσει η παρουσία του, εφόσον οι «επίστρατοι» είναι οπαδοί του Γούναρη, είπε ο Φίλιππος.

Βρίσκονταν στην οδό Σταδίου έξω από το μπαρ του Καρούσου που είχε ανοίξει πρόσφατα. Ο Σωκράτης σταμάτησε.

- Πάμε μέσα; Λένε ότι με είκοσι λεπτά τρωσάντουις με ζαμπόν και πατέ πρώτης τάξεως.

- Δεν έχω πάει. Πάμε να το δοκιμάσουμε.

*

Ο Σωκράτης με το Φίλιππο έστησαν ψιλή κουβέντα και παράγγειλαν και δεύτερο σάντουις. Μίλησαν για τα μαθήματά τους, για τους καθηγητές, για τον ευρωπαϊκό πόλεμο που δεν έλεγε να τελειώσει και ξέχασαν την ώρα. Όταν επέστρεψε σπίτι ο Σωκράτης βρήκε τους δικούς τους αναστατωμένους.

- Πού ήσουνα; Γιατί δεν ήρθες σπίτι για φαγητό; Φώναξε η μάνα του.

- Συγγνώμη, ήμουνα με το Φίλιππο. Μπήκαμε στο μπαρ του Καρούσου για ένα σάντουις και ξεχάστηκα.

- Ποιος 'ναι αυτός ο Φίλιππος; Και τι 'ναι αυτό το σάντουις;

- Ένας συμφοιτητής μου, παππού. Συγγνώμη, έχω διάβασμα. Μπορώ να πηγαίνω;

- Να φέρεις το Φίλιππο να τον γνωρίσουμε. Θέλω να ξέρω τι παρέες κάνεις; φώναξε ο παππούς καθώς ο Σωκράτης πήγαινε στο

δωμάτιο του.

Την άλλη μέρα, τον ρωτούσε για την τελετή επιθεώρησης των αγημάτων του ναυτικού στόλου και για την ομιλία του Βασιλιά.

- Είχε πολύ κόσμο και η τελετή ήταν μεγαλοπρεπέστατη. Να διαβάσω μερικά αποσπάσματα από την ημερήσια διάταξη του βασιλιά.

Αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και ναύται. Τας ίδιες αυτάς ημέρας, όπου τα χείλη σας ποτίζονται διά δηλητηρίου και είναι αιματωμένη από νέας πληγές κάθε ώρα, η ψυχή όλων μας, η ψυχή εκείνη, όπου υπερήφανος προ ολίγου ακόμη καιρού δεν έβλεπε παρά μίαν και μόνην Ελλάδα, πνωμένην και νικήτριαν, τας ίδιες αυτάς ημέρας ευρέθη η Κυβέρνησίς μου πναγκασμένη να σας διατάξη να κατεβήτε εις την ξηράν από τα σκάφη σας... Και ήλθατε με πονεμένην ψυχήν, με τους οφθαλμούς δακρυσμένους όλοι, χωρίς να λείψη κανείς, πιστοί εις τον όρκον σας, εις το πλευρόν του Βασιλέως σας...

- Φτάνει! Το παίζει θύμα η μεγαλειότητά του. Είν' υποκριτής, π' ανάθεμά τον.

- Η απόφαση των Γάλλων να κάνουν έξωση των πληρωμάτων από τα πλοία είναι ατυχής. Τώρα ο βασιλιάς αποχτάει περισσότερους οπαδούς και δίνεται η ευκαιρία στους βασιλικούς να γίνονται πιο θρασεείς. Άκου πώς περιγράφει την χθεσινή τελετή ένας βασιλικός αρθρογράφος, είπε ο Σωκράτης βγάζοντας ένα απόκομμα εφημερίδας.

Τα βουνά εξαμήλωσαν διά να χαιρετίσουν τον Βασιλέα. Και η θάλασσα μέχρι των ποδών Του διά να Του φέρει την πίστιν της, τον γλυκασμόν των κυμάτων της, τα φιλήματα της από τους αιγιαλούς.

- Αποθέωση του Κωνσταντίνου, ε; Θα ήταν κωμική η κατάσταση αν δεν ήταν τόσο τραγική. Δεν σου 'χω πει, παιδί μου, να μη διαβάζεις τις πατσαβούρες το Σεγκ.

- Πρέπει να ξέρουμε πώς σκέφτονται, παππού.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Ο Σωκράτης με το Φίλιππο έστησαν ψιλή κουβέντα και παράγγειλαν και δεύτερο σάντουις. Μίλησαν για τα μαθήματά τους, για τους καθηγητές, για τον ευρωπαϊκό πόλεμο που δεν έλεγε να τελειώσει και ξέχασαν την ώρα.